

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobce

A. K.,

zastoupen advokátem JUDr. Emilem Flegelem,
se sídlem K Chaloupkám 3170/2, Praha 10,

proti
žalovanému

Ministerstvo dopravy,
se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 6. 2019, č. j. 812/2019-160-SPR/4,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

I.

Základ sporu

1. Rozhodnutím žalovaného ze dne 25. 6. 2019, č. j. 812/2019-160-SPR/4 (dále jen „napadené rozhodnutí“), bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, Odboru dopravněsprávních činností ze dne 29. 1. 2018, č. j. MHMP 176235/2018, sp. zn. S-MHMP 10989/2018 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byly zamítnuty námitky žalobce jako neodůvodněné a byl potvrzen záznam 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče ke dni 15. 11. 2017.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žalobce v žalobě uvedl, že mu měly být jednotlivé body do evidenční karty řidiče připsány na základě pokut uložených v blokovém řízení, resp. příkazem na místě ve dnech 22. 3. 2014, 26. 4. 2014, 6. 5. 2014, 13. 8. 2014, 23. 3. 2015 a 6. 5. 2016. S odkazem na znění § 123b odst. 1 zák. č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, konstatoval, že podmínkou zaznamenání bodů v registru řidičů je existence pravomocného rozhodnutí o spáchání přestupku, s tím, že vždy musí existovat pokuta uložená v blokovém řízení (příkazem na místě), pravomocným rozhodnutím, rozsudkem či usnesením vydaným v trestním řízení. Rozhodnutí o přestupku se nabytím právní moci stává právním podkladem pro záznam bodů v registru řidičů. Podkladem pro záznam bodů v registru je tedy právě pravomocné rozhodnutí, nikoliv pouhé „oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení“ či „oznámení o uložení pokuty příkazem na místě“.
3. Žalobce uvedl, že v daném případě spisový materiál neobsahuje žádný pokutový či příkazový blok, kterým by byla prokázána existence pravomocných rozhodnutí, a tedy zákonných podkladů pro záznam bodů v registru řidičů. Předložený spisový materiál správního orgánu neobsahuje žádné důkazy svědčící pro konstatování, že se žalobce dopustil přestupků, které byly projednány blokově (příkazem) na místě, za které mu byly uloženy pokuty a přičteny body. Není tedy vůbec prokázáno, že jakákoliv řízení proběhla a rozhodnutí nabyla právní moci. Podle žalobce jsou „Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení“ či „Oznámení o uložení pokuty příkazem na místě“ pouze úřední záznamy Policie ČR, které však samy o sobě nemohou být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém (příkazním) řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů. Závěry žalovaného tedy nemají oporu ve spisovém materiálu, resp. se opírají o skutečnosti v řízení nezjišťované a neprokázané.
4. Žalovaný i správní orgán prvního stupně tak zatížili své rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti, když nedisponovali žádným důkazem o uložení pravomocných rozhodnutí v podobě originálů, ani kopií pokutových (příkazových) bloků, na jejichž základě byly jednotlivé body přičteny.
5. S odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu žalobce dále uvedl, že žalobci nic nebránilo, aby poprvé až v odvolání uvedl **skutečnosti zpochybňující zjištěný skutkový stav**. Uvedená judikatura totiž podmínku zásady koncentrace řízení před správním orgánem prvního stupně ve správním trestání vyloučila. Nový přestupkový zákon toto zakotvil do § 97 odst. 1 zák. č. 250/2016 Sb. Účastník řízení tedy může odvolací argumenty

doplňovat, ba i nově vznášet teprve v odvolacím řízení a odvolací správní orgán se s touto aktivitou účastníka řízení i vznesenou argumentací musí řádně vypořádat.

6. Žalobce dále odkázal na to, co uvedl ve svém odvolání, s tím, že následně podrobně rozebral vady jednotlivých bloků: *„Účastník konstatuje, že předmětné bloky na pokutu nelze považovat za způsobilé podklady pro záznam bodů. Údaje na blocích jsou absolutně nečitelné, není možné zjistit místo, datum a povahu pokutovaného přestupku. V bloku není uvedeno zákonným způsobem místo, kde mělo k přestupkovému jednání dojít. Není zřejmá právní kvalifikace skutku, ani přesné znění skutkové podstaty přestupku, které měl účastník naplnit. Údaje na blocích jsou přepisované.“*
7. Podle názoru žalobce tedy zcela konkrétním způsobem zpochybnil obsah pokutových bloků a žalovaný tak byl povinen si předmětné pokutové bloky vyžádat a provést je jako důkaz. Žalovaný tak rozhodl pouze na základě úředních záznamů a odvolací argumentací žalobce se nijak nezabýval. Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí je dále dána i tím, že v dané věci bylo rozhodnuto o námitkách proti záznamu bodů, aniž prvoinstanční i odvolací správní orgán znal jednotlivá pravomocná rozhodnutí, na jejichž základě byly body připsány, ačkoliv žalobce jejich obsah a zákonnost rozporoval.
8. Dále žalobce citoval z napadeného rozhodnutí žalovaného a uvedl, že žalobce nežádal, aby prvoinstanční orgán v řízení o námitkách přezkoumával správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, a to s odkazem na usnesení NSS ze dne 19. 3. 2015, č. j. 7 As 41/2015-23. V řízení nebyly relevantní podklady, na jejichž základě byly pokuty uděleny (příslušná pravomocná rozhodnutí) předloženy a provedeny jako důkaz.
9. Závěrem tedy žalobce navrhl soudu zrušit napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a přiznat žalobci náhradu nákladů řízení.
10. Žalovaný ve vyjádření k žalobě po stručné rekapitulaci průběhu správního řízení zejména odkázal na judikaturu, s jejímiž závěry se plně ztotožnil, a to citací z rozsudku NSS ze dne 18. 3. 2015, č. j. 1 As 1/2015-33, s tím, že z judikatury plyne, že správní orgány musí obstarat pokutové, resp. příkazové bloky jen tehdy, pokud účastník v souvislosti s daným přestupkem vznesl konkrétní námitku, což se v tomto případě nestalo. Řidič v námitkovém řízení musí konkrétně zpochybnit oznámení policie o uložení pokuty příkazem na místě, resp. blokové pokuty – tedy uveďte, proč je toto oznámení vadné či neúplné, nebo zda a v čem se odchyluje od údajů uvedených v pokutovém, resp. příkazovém bloku (srov. rozsudek NSS ze dne 26. 7. 2017, č. j. 6 As 245/2016-44.) Žalobce v nyní projednávané věci v námitkovém řízení zpochybnil v prvním stupni správního řízení vybrané pokutové bloky až v doplněném odvolání ze dne 5. 3. 2018.
11. Žalovaný dále uvedl, že si je plně vědom skutečnosti, že v řízení o přestupku není možné aplikovat zásadu koncentrace řízení, avšak žalobce chybně zaměňuje řízení o přestupku a řízení o námitkách, na které je naopak zásada koncentrace řízení plně aplikovatelná (viz rozsudek NSS č. j. 8 As 186/2016-35). Žalobce tuto zásadu nenaplnil, neboť po celou dobu správního řízení v prvním stupni nenamítal žádné formální nedostatky pokutových, resp. příkazových bloků, a poté až v doplněném odvolání tyto nedostatky podrobněji specifikoval.
12. Závěrem žalovaný shrnul, že není možné žalovanému či správnímu orgánu prvního stupně účinně vytýkat, že neobstaraly příslušné pokutové, resp. příkazové bloky, když žalobce jim k tomu nedal žádný konkrétní podnět.

13. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout s tím, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III.

Obsah správního spisu

14. Ze správního spisu předloženého žalovaným soud zjistil následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
15. Žalobci bylo dne 4. 1. 2018 doručeno „Oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění“. Dne 9. 1. 2018 byly Magistrátu hl. m. Prahy doručeny písemné námitky žalobce proti Oznámení o dosažení 12 bodů, které odůvodní do 5 dnů. Žalobce zde uvedl, že nesouhlasí s tím, že by byl pravomocně shledán vinným ze spáchání přestupků, za které mu byly uloženy body v rozsahu, které uvádí správní orgán. Avizoval, že zjistí z evidenční karty řidiče svoje přestupky a tyto zpochybní obnovou řízení, případně návrhem na přezkoumání mimo odvolací řízení.
16. Dne 15. 1. 2018 bylo Magistrátu hl. m. Prahy podáno „Odůvodnění námitek proti oznámení o dosažení 12 bodů“, ve kterém žalobce opětovně sděluje, že nesouhlasí se záznamem správního orgánu. Uvádí, že má k dispozici výpis z jeho bodového hodnocení ze dne 11. 9. 2017 a k tomu dni má pouze 4 body. Od té doby se v jeho kartě objevil pouze jeden záznam, a to na základě rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 15. 11. 2017, kterým mu nebyl uložen zákaz řízení motorových vozidel a soud shledal, že pro uložení trestu nejsou splněny podmínky. Z toho důvodu není možné, aby žalobci byly uloženy jakékoliv body. Pokud se tak stalo, jde o nesprávné rozhodnutí s tím, že správní orgán přehlíží názor soudu a obchází jej, když soud „nechtěl“, aby žalobce přišel o řidičské oprávnění. To potřebuje k výkonu povolání a rovněž při péči o autistického syna. I pokud by mu byly uloženy body, tak jejich výše nemůže dosáhnout 12 bodů, ale pouze 11 bodů, protože za závažné porušení je ukládáno až 7 bodů. Dále namítl, že od 11. 9. 2017 se žádného jednání nedopustil a nemohou mu být připsány žádné body.
17. Dne 16. 1. 2018 byl žalobce písemně vyrozuměn o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, tohoto práva nevyužil.
18. Rozhodnutím Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravněsprávních činností ze dne 29. 1. 2018, č. j. MHMP 176235/2018, sp. zn. S-MHMP 10989/2018 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) byly podle § 123f odst. 3 zák. o silničním provozu zamítnuty námitky žalobce jako neodůvodněné a provedený záznam 12 bodů ke dni 15. 11. 2017 byl potvrzen.
19. V odůvodnění správní orgán prvního stupně uvedl, že při svém rozhodování vycházel ze spisové dokumentace, vedené v registru řidičů k osobě žalobce, a to z: **1) Hlášení o přestupku** ze dne 24. 3. 2014, MP č. j. 1237/14, zaslané orgánem Městské policie Mladá Boleslav, na jehož základě byly žalobci ke dni uložení blokové pokuty 22. 3. 2014 **zaznamenány 2 body** za přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb. ze dne 22. 3. 2014 (**překročení nejvyšší dovolené rychlosti**); **2) Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení** ze dne 29. 4. 2014, č. j. KRPS-148879/PŘ-2014-010717, zaslané orgánem Policie ČR, KŘP Středočeského kraje, na jehož základě byly žalobci ke dni uložení blokové pokuty **26. 4. 2014 zaznamenány 3 body** za přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000 Sb. ze dne 26. 4. 2014 (**nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem**); **3) Hlášení o přestupku** ze dne 7. 5. 2014, MP č. j. 1893/14, zaslané orgánem

Městské policie Mladá Boleslav, na jehož základě byly žalobci ke dni uložení blokové pokuty 6. 5. 2014 zaznamenány **2 body** za přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zák. č. 361/2000 Sb. ze dne **6. 5. 2014 (překročení nejvyšší dovolené rychlosti); 4) Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení** ze dne 14. 8. 2014, č. j. KRPS-288497/PŘ-2014-010816, zaslané orgánem Policie ČR, KŘP Středočeského kraje, obvodní oddělení Poděbrady, na jehož základě byly žalobci ke dni uložení blokové pokuty 13. 8. 2014 zaznamenány **2 body** za přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zák. č. 361/2000 Sb. ze dne **13. 8. 2014 (překročení nejvyšší dovolené rychlosti); dne 26. 5. 2015 odečet 3 bodů školení bezpečné jízdy; 5) Rozhodnutí Městského úřadu Nymburk**, odboru správních činností, oddělení přestupkových agend, vyhotovené dne 15. 5. 2015, č. j. 070/23291/2015/Kre, nabytí právní moci dne 16. 6. 2015, na jehož základě byly žalobci ke dni nabytí právní moci rozhodnutí zaznamenány **2 body** za přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zák. č. 361/2000 Sb. ze dne **23. 3. 2015 (překročení nejvyšší dovolené rychlosti); 6) Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení** ze dne 9. 5. 2016, č. j. KRPK-39238/PŘ-2016-190906, zaslané orgánem Policie ČR, KŘP Karlovarského kraje, dopravní inspektorát Sokolov, na jehož základě byly žalobci ke dni uložení blokové pokuty 6. 5. 2016 zaznamenány **3 body** za přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zák. č. 361/2000 Sb. ze dne **6. 5. 2016 (překročení nejvyšší dovolené rychlosti); dne 7. 5. 2017 zákonný odečet 4 bodů po 12 měsících; dne 24. 5. 2017 odečet 3 bodů školení bezpečné jízdy, 7) Rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice**, správního odboru, oddělení dopravních přestupků, vyhotovené dne 23. 5. 2017, č. j. SO/3823/2017, nabytí právní moci dne 4. 9. 2017 ve spojení s rozhodnutím Krajského úřadu Jihočeského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, vyhotoveným dne 29. 8. 2017, č. j. KUJCK 102285/2017, na jehož základě bylo žalobci ke dni nabytí právní moci rozhodnutí zaznamenáno **5 bodů** za přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zák. č. 361/2000 Sb. ze dne **8. 2. 2017 (překročení nejvyšší dovolené rychlosti)**, kromě jiného uložen **správní trest ZŘMV v době 4. 9. 2017 – 4. 3. 2018; 8) Trestní příkaz Obvodního soudu pro Prahu 7** vyhotovený dne 30. 10. 2017, č. j. 3 T 66/2017, nabytí právní moci dne 15. 11. 2017, na jehož základě byly žalobci ke dni nabytí právní moci trestního příkazu zaznamenány **4 body** za tr. čin dle ust. § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku ze dne **24. 9. 2017 (řízení vozidla bez držení příslušné skupiny řidičského oprávnění)**.

20. Ohledně trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 7 správní orgán prvního stupně uvedl, že záznam bodů byl proveden za jednání, kterého se žalobce dopustil, tedy za řízení motorového vozidla bez držení příslušné skupiny řidičského oprávnění, za což mu byly ke dni nabytí právní moci trestního příkazu 15. 11. 2017 zaznamenány 4 body a tímto dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení.
21. Pokud se týká námitky ohledně výpisu z bodového hodnocení ze dne 11. 9. 2017, podle kterého měl žalobce k tomuto dni pouze 4 body, tak podle správního orgánu prvního stupně je zřejmé, že zde ještě v té době nemohlo být zaznamenáno 5 bodů na základě rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice pod bodem 7 tohoto rozhodnutí, když rozhodnutí o odvolání nabylo právní moci dne 4. 9. 2017, doložka byla vyznačena dne 7. 9. 2017 a až dne 13. 9. 2017 mohla být obě rozhodnutí zaslána k provedení záznamu do evidenční karty řidiče. V případě přestupku spáchaného dne 8. 2. 2017 se v jeho případě jednalo již o šesté překročení nejvyšší dovolené rychlosti.

22. Záznamy bodů do evidenční karty byly provedeny na základě způsobilých podkladů. Připsání bodů je sice „trestem“, avšak zde nedochází k porušení zásady *ne bis in idem* (usnesení NSS č. j. 6 As 114/2014). Námitky žalobce byly tedy shledány neodůvodněnými.
23. Správní spis dále obsahuje odvolání žalobce ze dne 12. 2. 2018, ve kterém uvedl, že prvostupňové rozhodnutí považuje za nesprávné a nezákonné a znovu poukázal na výpis z bodového hodnocení ke dni 11. 9. 2017, kdy měl pouze 4 body, s tím, že rozhodnutím Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 15. 11. 2017 mu nebyl uložen zákaz řízení. Akcentoval dále zejména svou nepříznivou sociální situaci, kdy pečuje o nezletilého zdravotně postiženého syna, kterého je třeba vozit k lékaři, do školky a na rehabilitace, a automobil zároveň potřebuje k výkonu povolání. Uvedl, že nemůže být za určité jednání postižen dvakrát. Trestním příkazem žalobci nebyl uložen zákaz řízení a není tedy možné, aby mu byly uloženy body a on o řidičské oprávnění přišel.
24. V doplnění odvolání ze dne 5. 3. 2018 se žalobce zaměřil zejména na vývoj judikatury NSS. Uvedl, že žalobce by postižen v podstatě třikrát, když nejprve byl potrestán pokutou, kterou uhradil policejnímu orgánu, dále byl „skrytě“ potrestán bodovým postihem správním orgánem a potřetí mu správní orgán sdělil, že pozbývá řidičského oprávnění. Došlo tedy k porušení základních zásad pojetí demokratického právního státu, zákona, Listiny základních práv a svobod, ale také Úmluvy a judikatury Evropského soudu pro lidská práva. Správní orgán má podle názoru žalobce povinnost informovat účastníka o záznamu bodů do karty řidiče, což vyplývá z ust. § 2 až 8 správního řádu.
25. Dále žalobce v odvolání uvedl, že předmětné bloky na pokutu nelze považovat za způsobilé podklady pro záznam bodů. Údaje na blocích jsou absolutně nečitelné, není možné zjistit místo, datum a povahu pokutovaného přestupku. V bloku není uvedeno místo, kde mělo k jednání dojít, není zřejmá právní kvalifikace skutku ani přesné znění skutkové podstaty přestupku, údaje na blocích jsou přepisované.
26. K bloku na pokutu Policie ČR ze dne 26. 4. 2014 žalobce uvedl, že mu byly připsány 3 body za to, že porušil povinnost být za jízdy připoután bezpečnostním pásem. K tomu uvádí, že pokutový blok je nezákonný, když neobsahuje ustanovení, že účastník nevlastní (nikoliv nepředložil) lékařské potvrzení (umožňující mu, aby se za jízdy nepoutal bezpečnostními pásy).
27. K bloku na pokutu Policie ČR ze dne 6. 5. 2016 žalobce uvedl, že tento blok je nečitelný, není možné zjistit místo, datum a povahu pokutovaného přestupku. V bloku není uvedeno zákonným způsobem místo, kde mělo k přestupkovému jednání dojít. Není zřejmá právní kvalifikace skutku ani přesné znění skutkové podstaty přestupku, údaj na bloku je přepisovaný, blok není podepsán účastníkem, podpis na bloku mu nepatří.
28. Dále uvedl, že všechny předmětné bloky na pokuty, vč. bloků ze dne 22. 3. 2014, 6. 5. 2014 a 13. 8. 2014 jsou nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, a tudíž z nich jednoznačně nevyplývají skutečnosti nutné pro záznamy bodů. Na blocích není uveden žádný výrok. Dále žalobce citoval z judikatury NSS k tomu, že uvedené pokutové bloky nebyly způsobilými podklady pro záznamy bodů do evidenční karty řidiče.
29. K přestupku, za který měl být uznán vinným Městským úřadem Nymburk, žalobce uvedl, že si není vědom toho, že by někdy bylo vydáno toto rozhodnutí v souladu se zákonem a za tento skutek tedy neměly být zapsány body do karty řidiče.

30. V odůvodnění napadeného rozhodnutí, kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno, je nejprve popsán dosavadní průběh správního řízení. Dále se z něj podává, že je spolehlivě prokázáno, že odvolatel (žalobce) dosáhl ke dni 15. 11. 2017 celkového počtu 12 bodů, zaznamenaných v registru řidičů v rámci bodového hodnocení porušením povinností stanovených zákonem. Jednotlivé body byly odvolateli zaznamenány správně a v souladu s ust. § 123b odst. 1 zák. o silničním provozu. Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo vydáno správně na základě spolehlivě zjištěného stavu věci. Záznamy bodů byly provedeny v souladu s ust. § 123b odst. 2 písm. a), b) a c) zák. o silničním provozu a ve všech případech počet zaznamenaných bodů odpovídá bodovému hodnocení jednání obsaženému v příloze k zákonu o silničním provozu.
31. Žalovaný dále uvedl, že správní orgán prvního stupně je v předmětném řízení o námitkách oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam v registru řidičů, zda tento záznam byl proveden zcela v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení jednání obsaženému v příloze k zák. č. 361/2000 Sb. Podklady byly v daném případě shledány způsobilými pro záznam v registru řidičů s tím, že správní orgán prvního stupně v námitkách zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, neboť je na ně nutné nahlížet jako na správné a zákonné do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zruší (srov. rozsudky NSS ze dne 9. 6. 2016, č. j. 6 As 233/2015-58 a ze dne 26. 5. 2016, č. j. 5 As 168/2014-44).
32. Správní orgán prvního stupně v souladu s právními předpisy a judikaturou NSS nevyžadoval kopie pokutových bloků, *neboť odvolatel neuvedl žádnou pochybnost, kterou by byl správní orgán prvního stupně povinen se zabývat*. S odkazem na rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-82, žalovaný uvedl, že odvolatel *nesdělil žádné konkrétní pochybnosti týkající se spáchání předmětných přestupků, pro které by byl správní orgán prvního stupně povinen vyžadovat si jako podklady předmětné pokutové bloky*. Řízení o námitkách je ovládáno zásadou koncentrace řízení, proto měl odvolatel navrhnout důkazy v průběhu řízení u správního orgánu prvního stupně a nikoli až v odvolacím řízení, neboť se jedná o námitky a důkazy, jež byly v průběhu správního řízení v prvním stupni odvolateli zcela jistě známy (s odkazem na rozsudek NSS ze dne 29. 3. 2017, č. j. 8 As 186/2016-35). S odkazem na usnesení Ústavního soudu ze dne 6. 6. 2017, sp. zn. II. ÚS 1109/16, se nejedná ani o porušení zásady *ne bis in idem*. Zákon o silničním provozu v ust. § 123c odst. 3 rovněž nepřipouští žádnou výjimku ani polehčující okolnost, na základě které by se dalo od tohoto postupu odchýlit. Záznam 4 bodů ze dne 15. 11. 2017 byl zaznamenán odvolateli v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu, kdy za řízení motorového vozidla bez držení příslušné skupiny řidičského oprávnění (maření výkonu rozhodnutí jiného orgánu) náleží 4 body. K neuložení trestu zákazu činnosti žalovaný konstatoval, že tak neučinil soud na základě své úvahy. Body nebyly odvolateli zaznamenány skrytě, nýbrž na základě pravomocných rozhodnutí. Správní orgány nemají povinnost jednotlivé účastníky informovat o záznamu jednotlivých bodů do bodového hodnocení řidiče. Řízení tedy nebylo stíženo vadou, která by měla vliv na správnost či zákonnost vydaného rozhodnutí, bylo provedeno dostačující dokazování, body byly odvolateli zaznamenány zcela v souladu se zákonem o silničním provozu.
33. Správní spis dále obsahuje vytištěnou evidenční kartu řidiče – žalobce ze dne 6. 6. 2019 a sken počítačové obrazovky zobrazující Seznam případů a Bodové hodnocení žalobce.

IV.
Posouzení žaloby

34. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
35. Soud rozhodl o věci bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť ani jeden z účastníků řízení nevyjádřil ve stanovené lhůtě s takovým projednáním věci svůj nesouhlas, má se tedy za to, že s takovým postupem souhlasí.
36. Podle § 123a zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“): *„Bodovým hodnocením se zajišťuje sledování opakovaného páchání přestupků, jednání, které má znaky přestupku podle jiného právního předpisu, nebo trestných činů, spáchaných porušením vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích řidičem motorového vozidla nebo že se řidič porušování těchto povinností nedopouští. Přehled jednání spočívajícího v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a počet bodů za tato jednání je stanoven v příloze k tomuto zákonu.“*
37. Podle § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu: *„Řidiči motorového vozidla, kterému byl příslušným správním orgánem uložen správní trest za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, nebo mu byl uložen kázeňský trest za jednání mající znaky přestupku anebo mu byl soudem uložen trest za trestný čin nebo jehož trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno nebo u něhož bylo rozhodnuto o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání, a přestupek, jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, jednání mající znaky přestupku anebo trestný čin, za který mu byl uložen trest nebo pro nějž bylo trestní řízení vedeno, spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, se zaznamená v registru řidičů stanovený počet bodů.“*
38. Podle § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu: *„Záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku anebo rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin, nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno a) oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě, b) rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise anebo rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku, nebo c) rozhodnutí, kterým byl uložen trest za trestný čin, d) rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání.“*
39. Dle přílohy k zákonu o silničním provozu, nazvané „Přehled jednání spočívajících v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a počet bodů za tato jednání“ za *překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zákonem nebo dopravní značkou o více než 5 km/h a méně než 20 km/h v obci nebo o více než 10 km/h a méně než 30 km/h mimo obec náleží 2 body; za porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem nebo užít ochrannou přilbu náleží 3 body; za*

překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zákonem nebo dopravní značkou o 20 km/h a více v obci nebo o 30 km/h a více mimo obec náleží 3 body; za překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zákonem nebo dopravní značkou o 40 km/h a více v obci nebo o 50 km/h a více mimo obec náleží 5 bodů; za řízení motorového vozidla bez držení příslušné skupiny nebo podskupiny řidičského oprávnění náleží 4 body.

40. Dle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu: „Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.“
41. Odst. 2 stanoví, že *shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče.*
42. Dle odst. 3 tohoto ustanovení, *shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.*
43. Žalobce v žalobě namítl jednak absenci podkladů pro záznam v registru řidičů, jednak to, že se žalovaný vůbec nezabýval žalobcovými konkrétními námitkami týkajícími se obsahu pokutových bloků, kdy v odvolání, resp. v jeho doplnění podrobně rozebral vady jednotlivých bloků.
44. Městský soud předně musí odmítnout tezi žalovaného, že k námitkám žalobce proti pokutovým blokům uplatněným až v odvolání, resp. v jeho doplnění, nebylo možné přihlédnout, neboť tomu brání zásada koncentrace řízení. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve svém usnesení ze dne 23. 4. 2021, č. j. 6 As 174/2019-35, konstatoval, že právní názor vyjádřený v rozsudku sp. zn. 8 As 186/2016-35 ze dne 29. 3. 2017, na který se žalovaný odvolával, je v judikatuře Nejvyššího správního soudu zcela ojedinělý, a potvrdil tak, že podle ustáleného výkladu tohoto soudu se naopak koncentrační zásada zakotvená v § 82 odst. 4 správního řádu v případě řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů podle § 123f zákona o provozu na pozemních komunikacích neuplatní. Za referenční rozšířený senát označil zejména rozsudek ze dne 24. 10. 2013, č. j. 4 As 102/2013-38, ve kterém Nejvyšší správní soud konstatoval (body 29 až 31): „*Nejvyšší správní soud vyšel z konstantní judikatury, podle níž je koncentrace řízení vyloučena v přestupkovém řízení, když v rozsudku ze dne 22. 1. 2009, č. j. 1 As 96/2008 – 115, publikován pod č. 1856/2009 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud vyslovil, že „obviněný z přestupku může uplatňovat nové skutečnosti a navrhopvat nové důkazy (§ 73 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích) i v odvolání; omezení stanovené v § 82 odst. 4 správního řádu z roku 2004 na řízení o přestupku nedopadá.“ V odůvodnění rozsudku vyložil, že „v přestupkovém řízení správní orgán rozhoduje o vině přestupce a o trestu za přestupek; zkoumá se tu tedy oprávněnost trestního obvinění v širším slova smyslu, jak je chápe čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (publikována pod č. 209/1992 Sb.; dále jen „Úmluva“). Jak judikatura opakovaně dovodila, platí pro správní trestání obdobné principy jako pro trestání soudní, a v řízení o přestupku je na místě analogicky aplikovat pravidla stanovená trestním právem, pokud samotný předpis správního práva vůbec neřeší spornou otázku a analogie není k újmě účastníka řízení.“ Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stejně jako v řízení přestupkovém, i v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů ve smyslu § 123f zákona o silničním provozu je vyloučena koncentrace řízení podle § 82 odst. 4 správního řádu. Zohlednil přitom, že záznam bodů je sice svojí podstatou specifickým administrativním úkonem, rozhodnutí v řízení o námitkách proti*

dosažení 12 bodů a jejich záznamu do registru řidičů nicméně může mít za následek pozbytí řidičského oprávnění, což je ve své podstatě sankcí svého druhu (*sui generis*), spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, jak bylo vysloveno již v rozsudku zdejšího soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 – 76 (citován v bodě [18]). K uvedenému závěru přispívá i výklad právní nauky, když např. Vedral v tomto směru odlišuje řízení zahajovaná na návrh, pro která je koncentrace řízení typická, a konstatuje, že u obviněného z přestupku nelze hovořit o povinnosti poskytovat součinnost. Správní orgán rozhodující v řízení o přestupku je naopak povinen zjistit skutkový stav bez ohledu na to, jak se sám obviněný k řízení staví. Vedral klade důraz na vyšetřovací zásadu sankčního řízení a dovozuje, že nejen pro řízení o přestupcích, ale obecně o jakýchkoli správních deliktech nebude možno § 82 odst. 4 správního řádu použít. Argumentuje normou § 50 odst. 3 správního řádu a dodává, že pokud má správní orgán něco zjistit bez návrhu, nelze se v případě návrhu podaného účastníkem řízení odvolávat na § 82 odst. 4 a k takovým návrhům nepřihlížet, ale takový návrh by správní orgán musel vzít za svůj, jako kdyby danou skutečnost zjistil sám. Ustanovení § 50 odst. 3 věta druhá má proto před § 82 odst. 4 přednost. (VEDRAL, J. Správní řád : Komentář. 2. vyd. Praha: Bova Polygon, 2012, s. 727 – 728). Žalovaný tedy nemá pravdu v tom, že žalobce v odvolání, resp. v jeho doplnění, již nemohl ničeho nového namítat.

45. Jde však o to, jaké povahy jsou námitky, které žalobce v odvolání, resp. v jeho doplnění, vznesl.
46. Řidič má možnost napadnout každý pokutový blok v rámci řízení o provedení záznamu bodů v registru řidičů formou písemných námitek. Pokud tak neučiní, má se za to, že se záznamem souhlasí. Ostatně, jak konstatuje např. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81, je rozhodnutí v blokovém řízení podle § 84 a násl. přestupkového zákona vydáno vystavením pokutového bloku (bloku na pokutu na místě nezaplacenou) a jeho podpisem souhlasí obviněný z přestupku se způsobem vyřízení přestupku. Osoba podezřelá ze spáchání přestupku musí souhlasit nejen s projednáním v blokovém řízení, ale i s výší pokuty, která má být uložena. Jestliže má řidič za to, že se nedopustil přestupku, neměl by přistoupit na návrh policisty věc vyřídit uložením pokuty v blokovém řízení. Po vyjádření nesouhlasu s blokovým řízením je policista povinen sepsat záznam o dopravním přestupku, ve kterém by měl vylicit všechny podstatné okolnosti nasvědčující tomu, že řidič spáchal dopravní přestupek a tento záznam předložit řidiči k nahlédnutí a umožnit mu, aby se k věci vyjádřil. Věc bude poté řešena ve správním řízení.
47. Hodnocení dosaženého počtu bodů je primárně prováděno na základě oznámení o uložení pokuty (§ 123b odst. 2 zákona o silničním provozu). Vyžádat si další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené je třeba pouze za situace, kdy se vyskytnou pochybnosti o zaznamenaných údajích. Tyto pochybnosti mohou vyvolat právě námitky účastníka řízení proti provedení záznamu, ve kterých musí uvést konkrétní skutečnosti, které jsou způsobilé takové pochybnosti o zaznamenaných údajích vyvolat. Námitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky příkazových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení však musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti či nicotnosti (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87).
48. Soud uvádí, že v odůvodnění odvolání žalobce uvedl pouze ryze formální námitky, které nemohou obstát. Tedy námitky, že „[...] předmětné bloky na pokutu nelze považovat za

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

způsobilé podklady pro záznam bodů. Údaje na blocích jsou absolutně nečitelné, není možné zjistit místo, datum a povahu pokutovaného přestupku. V bloku není uvedeno zákonným způsobem místo, kde mělo k přestupkovému jednání dojít. Není zřejmá právní kvalifikace skutku, ani přesné znění skutkové podstaty přestupku, které měl účastník naplnit. Údaje na blocích jsou přepisované, nejedná se o konkrétní námitky týkající se konkrétního skutku, ale o námitky podané paušálně či šablonovitě, bez vztahu ke konkrétnímu pokutovému bloku. Rovněž tak pokud žalobce ohledně „všech předmětných bloků na pokutu, včetně pokutového bloku ze dne 22. 3. 2014, 6. 5. 2014 a 13. 8. 2014“ uvádí, že tyto „jsou nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, a tudíž z nich jednoznačně nevyplývají skutečnosti nutné pro záznamy bodů“, jedná se rovněž pouze o obecná a paušální tvrzení, která nepřinášejí námitky vůči konkrétním pokutovým blokům. Žalobce sám ostatně tyto pokutové bloky k doložení svých námitek nepředložil.

49. Soud dále uvádí, že nelze akceptovat názor, že při přezkoumání důvodnosti námitek podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu se přestupci opětovně otevírá prostor pro uplatnění jakýchkoliv i zcela obecných námitek nebo takových konkrétních námitek, které žalobce mohl uplatnit v průběhu řízení o přestupku, a to z důvodu presumpce správnosti aktů orgánu veřejné moci. Aby byly námitky dostatečně konkrétní, musel by žalobce uvést například, že se na místě, kde byl přestupek spáchán, ten den vůbec nevyskytoval a nacházel se na jiném konkrétním místě, což může nějak doložit; že uvedená ulice v intravilánu obce vůbec neexistuje; že uvedený den řídit nemohl, protože měl úraz dolní končetiny (což doloží lékařskou zprávou); apod.
50. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2021, č.j. 6 As 174/2019 – 44: „[15] Jak přitom nyní rozhodující senát uvedl již v usnesení č. j. 6 As 174/2019 - 25, kterým se v této věci obracel na rozšířený senát, námitky paušální, typizované, uplatňované šablonovitě ve všech případech bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti, lze hodnotit jako nevěrohodné a pro přijetí tohoto závěru ani není třeba, aby správní orgány musely vyžádat originály pokutových bloků. Rozšířený senát v usnesení č. j. 6 As 174/2019 - 35 konstatoval, že dosavadní judikatura tomuto výkladu nebrání. [16] Nejvyšší správní soud proto na tomto právním názoru nadále setrvává a souhlasí se stěžovatelem, že žalobce v odvolání proti rozhodnutí magistrátu uplatnil paušální námitky, které stěžovatel mohl vypořádat, aniž by si k tomu musel vyžádat pokutové bloky. Žalobce zpochybnil prakticky všechny náležitosti pokutových bloků (vymezení osoby přestupce, popis skutku, právní kvalifikaci, výši uložené sankce, místo vydání rozhodnutí, údaje o oprávněné osobě, datum vyhotovení a převzetí žalobcem, podpis žalobce), a to ve vztahu k oběma pokutovým blokům zcela shodně. Za této situace lze bez dalšího vyhodnotit žalobcovy námitky jako paušální, typizované, a tudíž a priori nevěrohodné. Trvat za této situace na tom, aby správní orgány všechny bloky vyžádaly a zkontrolovaly, by z námitkového řízení učinilo řízení oficiózní, jakým zjevně není. [17] Městský soud tedy stěžovateli s ohledem na okolnosti tohoto případu neměl vytýkat nedostatečně zjištěný skutkový stav a neměl rušit jeho rozhodnutí a vracet mu věc k dalšímu řízení, aby si vyžádal pokutové bloky a řádně posoudil odvolání žalobce. Obecně formulované námitky žalobce nemohly založit důvodné pochybnosti o správnosti oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, a stěžovatel tedy nebyl povinen pokutové bloky vyžadovat.“
51. Ohledně pokutového bloku ze dne 26. 4. 2014 žalobce namítal, že pokutový blok je nezákonný, když neobsahuje ustanovení, že účastník nevlastní (nikoliv nepředložil) lékařské potvrzení (umožňující mu, aby se za jízdy nepoutal bezpečnostními pásy). S odkazem na rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16 lze uvést, že orgánu příslušnému

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřisluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna, s tím, že v tomto řízení již nelze dodatečně prokazovat, event. vyvracet existenci a pravost lékařského potvrzení v době spáchání přestupku. Uvedené se týkalo řidičky, která ze zdravotních důvodů neměla povinnost používat za jízdy bezpečnostní pás, ovšem lékařské potvrzení neměla při dopravní kontrole u sebe. Soud tedy uzavírá, že žalobcem uvedené námitky nebyly takového charakteru, aby vyvolaly pochybnosti ohledně předmětného skutku, které by vyžadovaly revizi předmětného pokutového bloku.

52. Námitky žalobce k pokutovému bloku ze dne 6. 5. 2016, že je *„předmětný pokutový blok nečitelný, není možné zjistit místo, datum a povahu pokutovaného přestupku; v bloku není uvedeno zákonným způsobem místo, kde mělo k přestupkovému jednání dojít; není zřejmá právní kvalifikace skutku, ani přesné znění skutkové podstaty přestupku, které měl účastník naplnit; údaj na bloku je přepisovaný“* lze uvést totéž, co shora k nekonkrétním „šablonovitým“ námitkám. Ohledně námitky žalobce, že tento *„blok není podepsán účastníkem, podpis na bloku mu [žalobci] nepatří“*, soud uvádí, že se rovněž nejedná o námitky způsobilé zvrátit rozhodnutí správního orgánu. Aby byla taková námitka způsobilá zvrátit rozhodnutí správního orgánu, musel by žalobce například uvést, že to není jeho podpis, jelikož v té době na předmětném místě nemohl být.
53. Námitce, že si žalobce (odvolatel) není vědom toho, že *by někdy bylo vydáno v souladu se zákonem* rozhodnutí o přestupku Městským úřadem Nymburk, rovněž nelze považovat s ohledem na shora uvedené za konkrétní námitku, kdy by žalobce uváděl, že se přestupku nedopustil, resp. se jej ani nemohl dopustit např. proto, že v daný den neřídil, neřídil na uvedeném místě, nejvyšší dovolenou rychlost nepřekročil apod. V odůvodnění předmětného rozhodnutí ze dne 15. 5. 2015, č. j. 070/23291/2015/Kre, je nadto jednoznačně uvedeno, že *„jako k polehčující okolnosti bylo přihlédnuto k tomu, že při přestupku nedošlo k žádné závažnější události (např. k dopravní nehodě) a obviněný jej před správním orgánem žádným způsobem nepopřel.“*
54. Jelikož žalobce ve svých námitkách neuplatnil žádné konkrétní důvody, které by mohly zpochybnit jednotlivé pokutové bloky a v návaznosti na ně vydaná oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení jako řádné podklady pro záznam bodů, žalobcem vznesené námitky nebyly způsobilé vzbudit důvodné pochybnosti o zaznamenaných údajích a nebyl rovněž důvod pokutové bloky v řízení o námitkách vyžadovat a v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí se těmito pokutovými bloky detailně zabývat.
55. Soud tedy dává za pravdu žalovanému v tom, že žalobce nesdělil žádné konkrétní pochybnosti týkající se spáchání předmětných přestupků, na základě kterých by byl správní orgán prvního stupně povinen si vyžádat jako podklady předmětné pokutové bloky.
56. Bylo na žalobci, aby v souladu se zásadou *vigilantibus iura* (práva náleží bdělým) řádně uplatňoval svá práva v konkrétním řízení o konkrétním přestupku, popř. následně v rámci námitek proti záznamům bodů. Výkon těchto práv však žalobce nemůže přenášet do soudního řízení o přezkumu rozhodnutí žalovaného, když v daném případě oznámení o spáchaných přestupcích neobsahovaly žádné indicie o vzniku důvodných pochybností týkajících se přestupků. Ve všech žalobcem uvedených případech byla v oznámeních o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení jednak osoba žalobce dostatečně identifikována, jednak konkrétní přestupková jednání žalobce popsána skutkově

dostatečně určitě tak, že je nelze zaměnit s jiným jednáním (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, čj. 4 As 127/2014-39), přičemž z nich nevyplývá důvodná pochybnost o skutkovém ději či o právní kvalifikaci. Správní orgán I. stupně proto nebyl povinen vyžádat si další podklady pro vydání rozhodnutí, tj. ani příslušné pokutové bloky.

57. Je třeba rovněž vycházet z toho, že právě podpisem pokutového bloku žalobce vyjádřil svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku včetně jeho právní kvalifikace a s jeho projednáním v blokovém řízení, a tím jednoznačně potvrdil naplnění podmínek blokového řízení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, čj. 8 As 68/2010-81).
58. Žalobce dále namítá, že pokutový blok je rozhodnutím podle § 67 a násl. správního řádu, s tím, že na blocích není žádný výrok rozhodnutí uveden. Je třeba uvést, že rozhodnutí je v příkazním řízení nahrazeno příkazovým blokem, přičemž konkrétní údaje o přestupci a přestupkovém jednání jsou vepsány do příkazového bloku vydaného Ministerstvem financí přímo na místě. Na příkazový blok jakožto na rozhodnutí vydávané na místě v příkazním řízení nelze co do formálních náležitostí klást přehnané požadavky. V příkazním řízení na místě se o sankci rozhoduje bezprostředně poté, co je přestupek spolehlivě zjištěn. Ve věci neprobíhá standardní správní řízení ani dokazování. To je nahrazeno souhlasem pachatele se spácháním přestupku a jeho ochotou na místě (příp. i později) zaplatit vyměřenou pokutu. Při zohlednění specifik příkazního řízení je proto možné přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39). Podstatné je, aby konkrétní jednání přestupce bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Rovněž podle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2017, č. j. 9 A 8/2013-58, nemusí nedostatky pokutového (příkazového) bloku spočívající v ne zcela úplných a přesných záznamech a údajích o dopravním přestupku řidiče (v dané věci se jednalo o chybné datum na pokutovém bloku) vždy zakládat nezpůsobilost pokutového (příkazového) bloku být podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče.
59. Pokud se týká otázky, zda byla jednotlivá pravomocná rozhodnutí způsobilými podklady pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče, soud uvádí, že v tomto soudním řízení je oprávněn přezkoumávat pouze správnost žalobou napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo. Žalovaný byl zase oprávněn přezkoumávat pouze správnost odvoláním napadeného rozhodnutí správního orgánu prvního stupně o žalobcem vznesených námitkách, a to pouze na základě jeho odvolacích námitek. Ze shora uvedeného plyne, že ani soud v tomto řízení nemá důvod přezkoumávat předmětné pokutové bloky, které žalobce napadl zcela neindividualizovanými výtkami, popř. výtkami, ve kterých neuvádí, z jakých konkrétních skutkových či právních okolností dovozuje tvrzenou nezpůsobilost podkladů pro záznam do bodového hodnocení řidiče.
60. Je třeba zmínit, že ustálená judikatura správních soudů rozlišuje na jedné straně řízení o jednotlivých přestupcích (v podobě blokového či standardního řízení o přestupku) podle zákona o přestupcích a na druhé straně řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou zcela odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu.

61. Podle rozsudku NSS ze dne 5. 3. 2015, č. j. 7 As 207/2014-24: „Nemožnost posuzovat v řízení o provedení záznamu do registru řidičů okolnosti týkající se spáchání přestupku je zřejmá také z ust. § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu, který stanoví, že záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek. Záznam v registru řidičů lze tedy provést pouze na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku. Po vyjádření souhlasu s uložení pokuty v blokovém řízení se na toto rozhodnutí nahlíží jako na pravomocné, přičemž právní moc rozhodnutí znamená jeho nezměnitelnost, resp. nemožnost zasahovat do jeho obsahu na základě opravného prostředku. Příslušný obecní úřad má tedy k dispozici jako podklad pro rozhodnutí o provedení záznamu do registru řidičů pravomocné rozhodnutí o přestupku, do něhož již nelze žádným způsobem zasáhnout.“
62. Na rozhodnutí Městského úřadu Nymburk ze dne 15. 5. 2015, č. j. 070/23291/2015/Kre, rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice ze dne 23. 5. 2017, č. j. SO/3823/2017 ve spojení s rozhodnutím Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 29. 8. 2017, č. j. KUJCK 102285/2017 a trestní příkaz Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 30. 10. 2017, č. j. 3 T 66/2017-60 je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci). Správní orgán tedy zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden.
63. K tomu lze odkázat na rozsudek NSS ze dne 26. 5. 2016, č. j. 5 As 168/2014-44, podle něhož: „Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden.“ V rozsudku NSS ze dne 5. 3. 2015, č. j. 7 As 207/2014 – 24, Nejvyšší správní soud s odkazem na rozsudek ze dne 10. 12. 2009, č. j. 2 As 19/2009 – 93, uvádí, že: „[s]právní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán v tomto řízení však zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).“
64. Námitku nepřezkoumatelnosti prvostupňového a napadeného rozhodnutí soud rovněž neshledal důvodnou. O nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů se jedná zejména v situaci, kdy se správní orgán v rozhodnutí řádně nevypořádá se všemi námitkami účastníků řízení, případně své rozhodnutí neodůvodní vůbec nebo nedostatečně vzhledem k požadavkům zákona. Z uvedených rozhodnutí jsou však zřetelné důvody, které vedly k jejich vydání.

65. Pokud se žalovaný v napadeném rozhodnutí nevyjádřil konkrétně ke každé námitce žalobce (k námitce týkající se bezpečnostního pásu žalobce k bloku na pokutu ze dne 26. 4. 2014 a k námitce absence podpisu žalobce na pokutovém bloku ze dne 6. 5. 2016), podle názoru soudu to nečiní rozhodnutí nepřezkoumatelným, a bylo by zcela formalistické zrušit žalované rozhodnutí pouze z tohoto důvodu. Z rozhodnutí je totiž zcela jasné, z jakých důvodů bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzeno a odvolání žalobce zamítnuto s tím, že nelze nic vytknout postupu žalovaného, když nekonkrétní námitky žalobce byly vypořádány souhrnně (jak je konstatováno v bodě 32 a 55 rozsudku).
66. K uvedenému lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 143/2015-71 ze dne 03. 11. 2015, ve kterém je uvedeno, že: „*Povinnost orgánů veřejné moci (včetně orgánů moci soudní) svá rozhodnutí řádně odůvodnit nelze interpretovat jako požadavek na detailní odpověď na každou námitku. Orgán veřejné moci na určitou námitku může reagovat i tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje od názoru žalobce odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní, tím se s námitkami účastníka řízení vždy - minimálně implicitě - vypořádá. Absence odpovědi na ten či onen argument žalobce v odůvodnění žalovaného rozhodnutí (či rozhodnutí soudu) tak bez dalšího nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí či dokonce jeho nepřezkoumatelnost. [...] Podstatné je, aby se správní orgán (či následně správní soud) vypořádal se všemi základními námitkami účastníka řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008 – 13). Zpravidla proto postačuje, jsou-li vypořádány alespoň základní námitky účastníka řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008 – 13), případně, za podmínek tomu 2 Afs 143/2015 přiměřeného kontextu, je akceptovatelná i odpověď implicitní (srov. např. usnesení ze dne 18. 11. 2011, sp. zn. II. ÚS 2774/09, odstavec 4 odůvodnění; usnesení ze dne 11. 3. 2010, sp. zn. II. ÚS 609/10, odstavec 5 odůvodnění; usnesení ze dne 7. 5. 2009, II. ÚS 515/09, odstavec 6 odůvodnění [dostupné, stejně jako další níže citovaná rozhodnutí Ústavního soudu, na <http://nalus.usoud.cz>]), nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2011, č. j. 4 Ads 58/2011 – 72).“*
67. K tomu, že byl žalobce potrestán dvakrát, resp. třikrát za týž skutek, lze uvést, že podle usnesení Ústavního soudu ze dne 6. 6. 2017, sp. zn. II. ÚS 1109/16, sice záznam stanoveného počtu bodů v registru dle ustanovení § 123b odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích je „trestem“, avšak „*pozbytím řidičského oprávnění je trestáno opakované páchaní přestupků na úseku bezpečnosti a plynulosti silničního provozu a je tedy sankcí sui generis za speciální recidivu se samostatnou skutkovou podstatou, která je vyjádřena v ustanovení § 123c zákona o silničním provozu. Není tedy dána totožnost skutku a nejedná se tak o trest za původní (jednotlivá) protispolečenská jednání, a proto ani nemůže jít o opakovaný postih podle čl. 4 Protokolu č. 7 k Úmluvě a nejedná se o porušení zásady ne bis in idem.*“ Tato námitka žalobce tak důvodná není a správní orgán se s ní řádně vypořádal.
68. Soud dále konstatuje, že ze správního spisu je zřejmé, že se žalobce dopouštěl přestupků proti zákonu o silničním provozu opakovaně, dokonce mu byl odebrán řidičský průkaz a uložen zákaz řízení, který mařil. Je tedy zřejmé, že se ze svých protiprávních jednání nepoučil a není schopen pochopit jejich škodlivost. Pokud se odvolává na svoje nepříznivé sociální poměry a rodinnou situaci, zejména na nutnost vozit zdravotně postiženého syna do školky, k lékaři a na rehabilitace, tím spíše by se měl zamyslet nad svým způsobem jízdy a dodržováním pravidel bezpečného silničního provozu.
69. Pokud se týká skutečnosti, že v žalobě žalobce označil jako osobu zúčastněnou na řízení Magistrát hl. m. Prahy, soud k tomu uvádí, že Magistrát hl. m. Prahy je v dané věci správním orgánem prvního stupně a žalovaným je správní orgán, který rozhodl

v posledním stupni (§ 69 s. ř. s.), tj. správní orgán druhého stupně, kterým je Ministerstvo dopravy. Magistrát hl. m. Prahy tedy není v dané věci osobou zúčastněnou na řízení a soud vůči němu jako vůči osobě zúčastněné na řízení proto nepostupoval.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

70. Městský soud v Praze ze shora uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
71. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, kterému však žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 11. ledna 2022

JUDr. Slavomír Novák v.r.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.